

The liminal system that runs across the skin of the world

28 september - 3 november 2019

Nisrine Boukhari, Therese Enström, Gideonsson/Londré, Beatriz Santiago Muñoz

Väder är tillstånd, eller växling av tillstånd, i atmosfären. Männkligheten har alltid varit beroende av dessa växlingar och genom tiderna därför observerat och försökt förutse dem. Modeller och verktyg har tagits fram för att få en överblick över det intrikata system som utgör "utsidan" och sammankopplar himlen med det jordiska. Idag, i en tid som erbjuder ett smörgåsbord av mörka framtidsutsikter: ekologiska, ekonomiska och humanitära katastrofer, finns ett nästan omätligt behov av att med teknikens hjälp förutspå framtiden. I stora delar av världen mäter vi nu, vi räknar och prognosticerar allt vi kan. Väderobservationerna fungerar på så sätt som en bild av hur vi tar oss an framtiden, det vi ännu inte vet.

Det vi vet är att klimatförändringarna är här, och att det kommer att bli svårare att vara människa på planeten jorden - för vissa mer än andra. Vädrets växlingar utgör ramen för vår existens, och med denna rams förändringar, förändras också vi. I utställningen *The liminal system that runs across the skin of the world* presenterar vi verk av fyra konstnärskap som på olika sätt rör sig kring bilder av det förändrade vädrets effekter, lusten och förmågan att föreställa oss en framtid, och vad som grumlar vårt seende.

Gideonsson/Londré presenterar det nyproducerade textverket *De vattensjuka* som i två parallella texter resonerar kring människans förändrade existens i en våtmarkstid. I en publikation, formgiven av Nathalie Ruejas Johnson, möts vi av en våthet som luckrar upp och sammanblandar de givna förutsättningarna för förståelsen av att vara människa. Texten uppehåller sig i ett landskap där fukten tränger på från alla håll. På en obestämd plats, i en oklar tid, skildras erfarenheten att som kropp önska, men misslyckas, att motstå nedbrytningen. *De vattensjuka* presenteras installerad i en minibar vilken håller texten torr och kall, ett eget mikroklimat som är en del av Gideonsson/Londrés pågående arbete med olika former av bevarande, där fukt behandlas som ett invasivt element. Verket har tillkommit som en del av Art Lab Gnestas samarbete med forskarnätverket Earth CoLab i projektet Swamp Storytelling.

I en serie akvarellmålningar har **Therese Enström** närmat sig Percival Lowell, astronomen som under sent 1800-tal populariserade tanken om liv på Mars, eftersom han tyckte sig se intrikata kanalsystem från sitt observatorium i Arizonas öken. Det var först långt efter hans död som NASA på 70-talet kunde motbevisa tesen. Idag vet vi att det finns vatten på Mars, men inte alls i den omfattningen som Lowells arbete föreslog.

Tidigt i planetens historia har dess yta förmodligen varit täckt av stora hav, men solvindar har fått atmosfären att driva iväg och omöjliggjort större mängder vatten i flytande form. I takt med klimatförändringarnas konsekvenser pågår idag forskning för att förvandla Mars till en planet beboelig för människor. Mars har på så sätt fått beskriva både jordens historia och dess framtid. Med penseln doppad i vatten fångar Therese Enström en historia om drivkraften att utforska det okända, människans föreställningsförmåga och att hoppet kanske är det sista som lämnar oss.

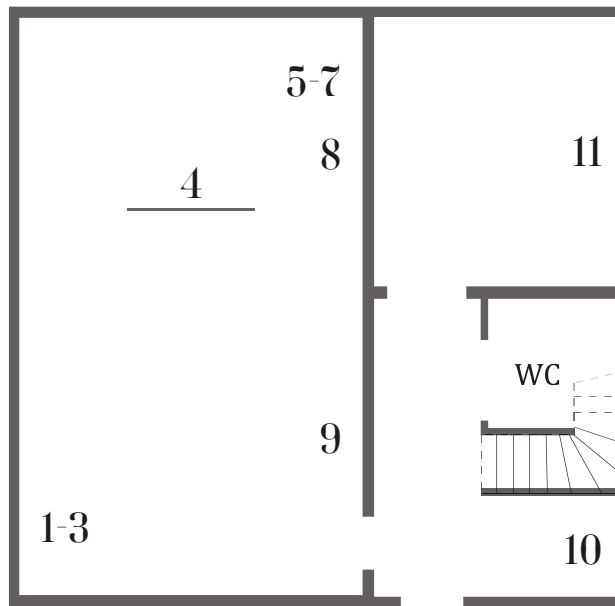
Gosila av **Beatriz Santiago Muñoz** visar dagarna efter orkanen *Maria* som drabbade Puerto Rico i september 2017. Kameran registrerar stilla det som sker och observerar en berättelse om störningar, arbete och meningsskapande genom naturens gång. I ett landskap där de basala funktionerna satts ur spel, där det råder brist på dricksvatten och mat, arbetar människor med att återigen bygga upp det nödvändiga. Orkanen skildras aldrig i sig självt, men dess effekter ställer frågan om makten bakom den. Vad är egentligen "orkanen"? Kan vi ens längre skilja på atmosfäriska processer, de mänskliga aktiviteter som förändrat dem eller de koloniala strukturer som är med att styra dessa aktiviteter?

I **Nisrine Boukharis** video *Lost letter of a foggy afternoon* som svävar högt i rummet, reflekterar brevskrivaren över dimma och hur den uppstår, i naturen och i krigszoner som en effekt av detonerade sprängladdningar. Verket producerades under en vistelse i Norge då konstnären flytt kriget i hemlandet Syrien. Här blir dimman också en metafor för den rubbade synen och omöjligheten att föreställa sig en framtid, både som person i exil och för mänskligheten i stort.

Bakom det gamla bryggeriet som inhyser Art Lab Gnestas verksamhet står nu ett nybyggt växthus. Det ska stabilisera det högst lokala vädret på en yta om 100 kvadratmeter - det ska fånga ett klimat - men är lika mycket en plats för att sörja ett förlorat klimat. För de som har lämnat en plats bakom sig, och för de vars väder kanske håller på att lämna dem. Den nya huskroppen kommer att fungera som en plats för nostalgi och tröst - men framförallt för praktiskt arbete fullt av liv som tillsammans tar oss vidare in i den okända framtiden.

Caroline Malmström, curator

Utställningsgrupp: Sebastian Dahlqvist, Emanuel Hallklint, Signe Johannessen,
Mikael Jonasson, Caroline Malmström, Peter Olsén, Erik Rören.

1. ***Mare cimmerium*** (2018) Therese Enström
Akwarell, blyerts och rost. 71x61 cm.
2. ***Solis Lacus region*** (2018) Therese Enström
Akwarell och blyerts. 71x61 cm.
3. ***Oas*** (2018) Therese Enström
Tusch och blyerts. 71x61 cm.
4. ***Lost letter of a foggy afternoon*** (2019)
Nisrine Boukhari. Video, 8.04 min.
5. ***Hesperia Region*** (2018) Therese Enström
Akwarell och blyerts. 71x61 cm.
6. ***Mars Black*** (2018) Therese Enström
Akwarell och blyerts. 71x61 cm.
7. ***P.L*** (2018) Therese Enström
Tusch och blyerts. 46x49 cm.
8. ***Nebula*** (2016) Therese Enström
Tusch och akryl. 18x27 cm.
9. ***Observatorium*** (2018) Therese Enström
Akwarell och blyerts. 102x124 cm.
10. ***De vattensjuka*** (2019) Gideonsson/Londré
Publikation i minibar. Tag gärna ett exemplar!
11. ***Gosila*** (2018) Beatriz Santiago Muñoz
16mm-film och HD-video överförd till digital. 10 min.